

Wniosek o ujednoczenie terminologii bankowej – precyzyjne rozróżnienie między „kontem” a „rachunkiem”

Od:

Do: Polski Komitet Normalizacyjny (PKN) Związek Banków Polskich (ZBP) Komisja Nadzoru Finansowego (KNF) Rada Języka Polskiego (RJP)

Temat: Propozycja standaryzacji nazewnictwa w sektorze bankowym – „konto” vs. „rachunek”

Szanowni Państwo,

zwracam się do Państwa instytucji z wnioskiem o podjęcie działań mających na celu ujednoczenie i sprecyzowanie terminologii bankowej, w szczególności w zakresie używania słów „konto” i „rachunek”. Problem ten dotyczy zarówno poprawności językowej, jak i praktycznych aspektów funkcjonowania rynku finansowego, w tym komunikacji z klientami, dokumentacji prawnej oraz integracji systemów bankowych z rozwiązaniami międzynarodowymi.

W języku polskim „konto” i „rachunek” mają odrębne, ściśle zdefiniowane znaczenia:

- „Konto” odnosi się do indywidualnego, aktywnego zapisu operacji finansowych (np. konto osobiste, konto oszczędnościowe),
- „Rachunek” oznacza dokument rozliczeniowy (np. wyciąg, zestawienie, fakturę).

Tymczasem w praktyce bankowej termin „rachunek” jest często używany zamiennie z „kontem”, co może prowadzić do nieporozumień wśród klientów, błędów w interpretacji umów oraz problemów technicznych (np. w dokumentacji API, integracji z systemami zagranicznymi). W wielu językach (ang. *account* vs. *statement*, niem. *Konto* vs. *Abrechnung*) podział ten jest klarowny i przestrzegany, co ułatwia komunikację międzynarodową i minimalizuje ryzyko błędów.

Nieprecyzyjne nazewnictwo może również wpływać na:

- zrozumiałość umów i regulaminów dla klientów,
- spójność tłumaczeń norm międzynarodowych (np. ISO 20022),
- jednoznaczność dokumentacji technicznej w erze open banking i cyfryzacji usług finansowych.

W związku z powyższym, proszę o rozważenie:

1. Wydania zaleceń lub wytycznych dla banków i instytucji finansowych w zakresie stosowania właściwej terminologii.
2. Uwzględnienia tej kwestii w pracach nad tłumaczeniem norm międzynarodowych (PKN) oraz standardów branżowych (ZBP, KNF).
3. Opublikowania stanowiska w sprawie poprawnego używania tych terminów, aby zwiększyć świadomość zarówno wśród profesjonalistów, jak i klientów (RJP).

Uważam, że precyzyjne i spójne nazewnictwo przyczyni się do poprawy jakości usług finansowych, zmniejszenia ryzyka błędów oraz wzrostu zaufania do sektora bankowego. Aktualna sytuacja jest po prostu jawnym nieporozumieniem, nienormalnością w białym

dzień, które trwa prawdop. i co najmniej/ponad 20 lat i jeszcze nikt żadnych działań nie podjął.

Liczę na konstruktywną dyskusję i ewentualne podjęcie wspólnych działań w tym zakresie. Jestem gotów udzielić dodatkowych wyjaśnień lub przedstawić konkretne przykłady problematycznych sytuacji.

Z poważaniem,

c.d. uzasadnienia:

Uzasadnienie dla używania terminu „konto” zamiast „rachunek” w bankowości

1. Precyzyjność językowa i definicja pojęć

W języku polskim „konto” odnosi się do **indywidualnego, odrębnego zapisu operacji finansowych** dotyczących określonych środków lub zobowiązań klienta. Każde „konto” jest **oddzielnym zbiorem danych**, który ewidencjonuje stan i ruchy środków pieniężnych w określonym celu (np. konto oszczędnościowe, konto rozliczeniowe, konto kredytowe). Natomiast „rachunek” ma szersze znaczenie i może odnosić się do **bilansu, rozliczenia lub zestawienia** (np. rachunek zysku i strat, rachunek bankowy jako dokument okresowy). W praktyce bankowej **każdy klient posiada wiele kont** (np. konto osobiste, konto walutowe, konto lokaty), a nie jeden „rachunek” obejmujący całość jego majątku.

- **Konto** = **indywidualny, ciągły zapis** operacji finansowych dla konkretnego celu.
- **Rachunek** = **podsumowanie, rozliczenie** (np. rachunek bankowy jako wyciąg, rachunek za usługi).

2. Zgodność z praktyką międzynarodową

W większości języków europejskich (np. ang. *account*, niem. *Konto*, fr. *compte*) używa się terminu odpowiadającego polskiemu „konto”, co ułatwia komunikację międzynarodową i unikanie nieporozumień. Stosowanie „rachunku” jako synonimu „konta” mogłoby wprowadzać zamieszanie, zwłaszcza w kontekście transgranicznych operacji bankowych.

3. Funkcjonalność i klarowność dla klienta

- **Konto** jest **aktywnym narzędziem** – klient „posiada konto”, „wpłaca na konto”, „korzysta z konta”.
- **Rachunek** jest **dokumentem** – klient „otyzmuje rachunek”, „rozlicza rachunek”. Używanie „konta” podkreśla **aktywny charakter** relacji klienta z bankiem, podczas gdy „rachunek” sugerowałby **pasywne rozliczenie**.

4. Aspekt prawny i regulacyjny

Polskie prawo bankowe (np. ustawa Prawo bankowe) oraz dokumenty Unii Europejskiej (np. dyrektywy PSD2) używają terminu „**konto płatnicze**”, „**konto bankowe**”, a nie „rachunek”. Stosowanie „rachunku” jako synonimu „konta” mogłoby prowadzić do nieścisłości interpretacyjnych, zwłaszcza w kontekście przepisów dotyczących prowadzenia ewidencji środków pieniężnych.

5. Logika systemowa i techniczna

W systemach bankowych **każde konto jest oddzielną jednostką ewidencyjną**, z własnym numerem, saldem i historią operacji. Używanie „rachunku” sugerowałoby, że chodzi o **zbiorcze rozliczenie wszystkich środków klienta**, co nie odzwierciedla rzeczywistości – klient może mieć wiele kont, każde z innym przeznaczeniem.

6. Tradycja i zwyczaj językowy

W polskiej bankowości od dziesięcioleci używa się terminu „konto”, co jest głęboko zakorzenione w praktyce i oczekiwaniach klientów. Zmiana nazewnictwa na „rachunek” mogłaby wprowadzać dezorientację, zwłaszcza wśród osób starszych lub mniej zaawansowanych technicznie.

7. Unikanie abstrakcji na rzecz konkretności

„Konto” jest **konkretnym pojęciem** – klient wie, że chodzi o miejsce, gdzie przechowuje pieniądze. „Rachunek” jest **abstrakcyjny** i może być mylnie kojarzony z dokumentem, a nie z narzędziem do zarządzania finansami.

8. Spójność z innymi dziedzinami

W księgowości, informatyce (np. „konto użytkownika”) czy nawet w życiu codziennym (np. „konto w sklepie internetowym”) „konto” oznacza **indywidualny, aktywny zapis**, podczas gdy „rachunek” to **podsumowanie** (np. rachunek za prąd).

Podsumowanie

Stosowanie terminu „**konto**” jest uzasadnione zarówno językowo, prawnie, jak i funkcjonalnie. „Rachunek” odnosi się do **rozliczeń**, podczas gdy „**konto**” do **aktywnego zarządzania środkami**. Bank, jako instytucja zaufania publicznego, powinien używać terminologii precyzyjnej, zrozumiałej i spójnej z międzynarodowymi standardami – dlatego „konto” jest właściwszym i bardziej adekwatnym określeniem.